

smeltet saa inderligt og i saa høj Grad sammen, som han i dette Spørgsmaal er smeltet sammen med det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius), og han indskrænkede sig da ogsaa i alt væsentligt i sin Tale til at sige: Ja, der kan jeg henholde mig til det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds. Jeg sad derfor og var lidt spændt paa, hvad det egentlig var, han vilde sige, men jeg fik jo en Forklaring derpaa. For det første lettede han, saaledes som han altid gør, sit Hjerter over for de mange ondskabsfulde rundt om i Landet, der angribe ham, og særlig over for den Presse, der nu i Øjeblikket ikke afholder sig fra at kritisere disse hellige Forslag, og som Regeringen ikke giver den Mundkurv paa, som han i sin Tid sørgede for at give Pressen, naar han mente, at den trængte til det, den Gang da det var ham, der sagde Regeringen, hvor Skabet skulde staa. Dette var imidlertid ikke noget nyt, saa derfor behøvede han ikke at have forlangt Ordet. Men saa endte han med rent og aabent at slutte sig til det Nedbrydningskorps over for Kongens Regering, som Venstre hidtil har været ene om at repræsentere. Da jeg hører til dem, der ere enige i meget af den Kritik, som Kommissionsforslaget har været underkastet, have det ærede Medlems Udtalelser kun yderligere kunnet opfordre mig til at tage Ordet i denne Sag.

Ser jeg nu paa Forslagene, saaledes som de foreligge, er, som jeg før sagde, det første meget væsentlige, der er sket, dette, at man nu fremsætter og, jeg kan gerne sige, forlanger opretholdt den Ordning, at de indirekte Skatters Reform skal ligge for, naar vi have afgjort Reformen af de direkte Skatter, men heller ikke før. For det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds forekommer det mig, det at gaa med hertil maatte være ret vanskeligt, og jeg kan med min bedste Vilje ikke forstaa den Beroligelse, som han over for de Interesser, han repræsenterer og gerne vil værne, har kunnet finde med Hensyn til Toldspørgsmaalet i, hvad der her foreslaas fra Kommissionen. Det er jo fuldstændig rigtigt, naar han udtalte — det kunne vi alle hurtigt blive enige om — at ved disse Forslag vil der blive lagt forøgede Byrder paa Byerne, og han sagde, efter min Mening med fuld Ret, at en Betingelse for at gaa med til disse Byrder maatte det da være, at ikke de betydelige Erhverv inden for Byerne, som blandt andet skulde være med til at bære disse Byrder, samtidig dermed eller i Fortsæt-

telse deraf blive yderligere svækkede ved en imod dem hensynsløs Toldlov. Men at han har faaet den allermindste Sikkerhed i Kommissionen for, at dette ikke skulde ske, forstaaer jeg ikke, thi en af de første Udtalelser af den samlede Kommission gaar jo netop ud paa, at man har fundet det formaalstjenligt ikke nu at behandle en Reform af de indirekte Skatter. Kommissionen udtaler udtrykkelig, at for det første knob det i det halve Aar, man havde til Raadighed, men for det andet havde man jo i Toldlovkommissionen og den Behandling, der havde fundet Sted, et saadant Materiale, at man den Dag i Morgen fra Folketingets Side kunde fremsætte et Forslag til en Toldreform. Og for saa vidt Kommissionen antyder noget om, i hvad Retning denne skulde gaa — saa gaar Antydningen (se Pag. 6 øverst) i Retning af, at man vil forandre Beskyttelsestaksterne. Vi vide jo i øvrigt, godt at dette vil blive Vejen. Det behøver ikke at siges, men det er altsaa ogsaa udtalt af Kommissionen. Nu har ganske vist det ærede Medlem føjet til: Ja, men jeg har kunnet nøjes med den Sikkerhed, der ligger i, at Toldreformen ikke er kommen frem nu, thi naar vi nu gennemføre denne de direkte Skatters Reform, have vi dermed en finansiell Garanti for, at en saadan Toldreform som den, jeg ikke ønsker, ikke skal kunne gennemføres. Men det var jo en Svækkelse i saa Henseende, da ikke blot det Mindretal i Kommissionen, som havde forlangt denne Toldreform, men da ogsaa et betydende Medlem inden for Flertallet, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds, med Styrke hævdede: Nej, det maa De ikke tro; saa snart vi ere færdige her, kommer Toldreformen frem. Imidlertid, det ærede Medlem mener at have en finansiell Garanti, og her, som over for alle andre Spørgsmaal, var det ærede Medlem for Hillerød (Dinesen) hans tro Ven og Forbundsfulde. Han ønskede heller ikke disse Erhverv trykkede og generede, han sagde: Ja, det er ganske rigtigt, man kan ikke have nogen absolut Garanti for, at en Toldreform ikke kommer frem. Den eneste Garanti, som kan gives, er den finansielle Garanti, der kommer til Stede ved disse Skatteloves Gennemførelse, og den har man, deri slutter han sig til det ærede Medlem for Odense. Ja, det lyder jo meget smukt. Men det mærkelige er, at lige forud for denne Udtalelse har det samme ærede Medlem fra Hillerød sagt, at Brændevinsloven og Toldloven høre sammen som to siamesiske Tvil-